

Notulen van de vergadering van de Ministerraad op 23 juli 1956

*'s Morgens te 11 uur aangevangen en 's middags voortgezet, Trêveszaal.

Aanwezig: De Minister-President Drees en de Ministers Algera, Beyen, De Bruijn, Cals (van punt 2e tot punt 3h), Van de Kieft, Luns (alleen in de middagvergadering), Mansholt, Van Oven, Staf, Suurhoff, Van Thiel (van punt 2e af), Witte en Zijlstra (tot punt 3h).

Secretaris: J. Middelburg.

2. Ingekomen stukken en mededelingen

i. *De Raad van State en de verdediging van Nieuw-Guinea*

Minister *Staf* deelt mede, dat hij een verzoek heeft gehad om met de wnd. Voorzitter van de 15de afdeling van de Raad van State (Dr. J.W. Meyer Ranneft) te spreken over de verdediging van Nieuw-Guinea. Eerder had Minister Beel dit als Minister van Overzeese Rijksdelen a.i. afgewezen, omdat de Raad van State bij de behandeling van de desbetreffende begroting zijn visie kan geven. Daarop heeft de Vice-President van de Raad van State een brief geschreven, waarop spreker heeft geantwoord, dat hij bereid is dinsdag hierover alleen met de genoemde wnd. Voorzitter te spreken. Nadat spreker echter is gebleken, dat men hiervoor een grotere bijeenkomst wilde beleggen, heeft hij gezegd, dat dit niet kon en dat men hierover niet met de demissionaire Minister kan spreken. De *Minister-President* acht het niet juist, dat de Raad van State op deze wijze poogt een defensieplan voor Nieuw-Guinea te ontwerpen. Minister *Staf* merkt op, dat men zich hier blijkbaar baseert op bevoegdheden in geval van oorlogsgevaar. Spreker zal dinsdag een en ander met de Vice-President van de Raad van State bespreken.

Middagvergadering

3. *Buitenlands beleid*

c. *De verhouding tot Indonesië* (Zie notulen MR d.d. 2 juli 1956, punt 3b.)

Minister *Luns* herinnert eraan, dat in de Ministerraad besloten is ten aanzien van de Indonesische kwesties voorlopig een afwachtende houding aan te nemen. Nu heeft het Tweede-Kamerlid Van Rijkevorsel al enige tijd de these verdedigd, dat Indonesië onderworpen is aan de rechtsmacht van het Internationale Hof, omdat Nederland dit voor de soevereiniteitsoverdracht ook was. Een bijzonder punt hierbij is, dat op 6 augustus de tienjarige periode afloopt gedurende welke Nederland de rechtsmacht van het Internationale Hof heeft aanvaard. Spreker heeft deze kwestie laten onderzoeken, waarbij hem is gebleken, dat de kans, dat het Internationale Hof de these van Mr. Van Rijkevorsel aanvaardt, zo miniem is, dat men dit kan verwaarlozen. Bovendien, als het Hof deze toch zou aanvaarden, zal Indonesië dit afwijzen. Er zijn enkele precedentes voor deze kwestie. Zo heeft Pakistan zich toch afzonderlijk bij de internationale organisaties moeten melden. Los van deze kwestie kan Nederland zich altijd nog op déni de justice beroepen.

Minister *Algera* stelt de vraag welk Nederlands belang zou worden geschaad als de kwesties met Indonesië wel voor het Internationale Hof worden gebracht. Minister *Luns* herinnert eraan, dat hij reeds eerder gezegd heeft, dat andere (eveneens min of meer theoretische) mogelijkheden voor een oplossing van de moeilijkheden daarmede zouden worden afgesneden. De *Minister-President* is van oordeel, dat het vaststaat, dat Nederland geen succes zou hebben als het zou besluiten zich tot het Internationale Hof te wenden. Minister *Luns* voegt hieraan toe, dat als hij de indruk had, dat er een redelijke kans was, dat het Internationale Hof dit zou aanvaarden,

dan een diepe discussie in de Ministerraad nodig zal zijn. Nu dit niet het geval is, zal het inmiddels demissionaire Kabinet ook niet anders kunnen besluiten dan waartoe eind mei reeds was besloten.

- - -